

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**PSALTE=||RIVM DAVIDIS || CARMINE REDDITVM || PER
EOBANVM || HESSVM.||**

Hessus, Helius Eobanus

Lipsiae, 1557

VD16 B 3198

Psalmvs CVII. Confitemini Domino quoniam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69301](#)

Quæ Canaanitum sacrarunt munera laruis,
Et polluta sacro sanguine terra fuit.
Facta profanarunt se per sua peñima, prauos
Per mores animas prostituere suas. Idolatria.
Tunc grauis in populum succensa est ira rebellem,
Tunc sortem exosam cœpit habere suam.
Gentibus ergo ipsos subiecit, & esse Tyrannos,
Qui iuga contemtis imposuere, tulit.
Hostibus ergo suis seruitum abidere coacti,
Et iuga sub domina dura tulere manu,
Sæpe quidem miserans respexit ab hoste receptos,
Perfida Gens retro est sæpe relapsa tamen.
Vidit in ærumnis positos miseratus, & aures
Placatas querulis uocibus applicuit.
Federis ergo sui memor, impia facta remisit,
Quod pius, & quoniam sit sine fine bonus,
Fecit & ut uenia dignandos esse putarent,
Qui captos tristri detinuere iugo.
Assere nos ô nostra salus, & collige sparsos,
Gentibus è medijs collige, redde, refer.
Ut tuo gratifico celebremus nomina cantu,
Ut resonent laudes carmina nostra tuas.
Laudetur totum Deus Israëlis in ænum,
Quisquis amat fieri talia, dicat amen.

Claudit narrationem uotoz
Etiam nūc Domine misericordiam istam
ostende.

PSALMVS CVII.

Confitemini Domino quoniam.

ARGUMENTVM.

Sicut præcedentes duo Psalmi proprie
sunt gratarū actio pro beneficij exhibiti

Q 2 po-

populo Israel : Ita hic in genere complectitur omnis generis beneficia, quibus Deus iuuat egentes, captiuos, oppressos morbis, periclitantes in mari, fame ex annonae difficultate laborantes, uexatos a Tyrannis &c. Quare generalis gratiarum actio est. Notabis autem quod diserte dicit, etiam illos diuinitus iuuari, qui propter peccata affliguntur, si modo sperent auxilium, & id oratione a Deo petant.

*Gratia debetur Domino qui seruat & auget,
Quos rebus Dominos omnibus imposuit.
Qui meritum ut quisq; potest, ita donat & auget
Cuiq; sit huic soli gloria summa Deo.*

Hortatur ad
gratiarum acti
onem.

Dicit magnificas promentia carmina laudes,
Qui colitis casta religione Deum.
Cuius in æternum est bonitas memorabilis æcum,
Qui pius est, cuius gratia fine caret.
Laudibus hoc fateantur, & ipsi carmina dicant,
Quorum sæpe sua uincula leuauit ope.
Et quos diuersis sparsos collegit ab oris,
De toto extremis quatuor orbe plagis.
Vnde nitens croceis Aurora cubilibus exit,
Vnde satis Zephyri mollior aura uenit.
Vnde procelloſi Boreæ sua flamina mittunt,
Vnde graues pluuius depluit Auster aquas.
*** Qui loca per deserta errant, qua nulla priorum
Signa, nec humano sit uia trita pede.**

Primus ordo
calamitosorū
& laborantiū
inopia, neque
inuenientium
certas sedes.

Qui non inueniunt qua poſſint urbe morari,
 Quorum ſunt nimia corpora laſſa fame.
 Quorum p̄æcluſas ſit is occupat arida fauces,
 Quorum eſt in medijs anxia uita malis.
 Qui ſimul ad Dominum clamant in rebus egenis,
 Audit, & aduerso tempore mittit opem.
 Errantes reuocans oſtendit qua ſit eundum,
 Ut rectam inueniant, ad loca culta, uiam.
 Ergo Dei celebrent tantæ bonitatis honorem,
 Ipsiſ in populis facta ſtupenda canant.
 Debiliſ ille animæ ſitientia uifcera potat,
 Et dura reficit corpora feſſa fame.
 Carceribus qui concluſi uincisq; grauati,
 Non procul à mortis conditione ſedent.
 Idq; ideo, quia ſe Domino poſuere rebelles,
 Ipsiſ & uerbis non habuere fidem.
 Reddiſit ergo humiles, & corda laboribus angens
 Proſternit, nec adest qui ferat ullus opem.
 At ſimul ad Dominum clamant in rebus egenis,
 Audit, & aduerso tempore mittit opem.
 Eductos tenebris reddit uitalibus auris,
 Soluit & iniecta uincula dura manu.
 Ergo Dei celebrent tantæ bonitatis honorem,
 Ipsiſ in populis facta ſtupenda canant.
 Viribus ille ſuis portas confringit abenias,
 Vectes ferrato conterit ære graues.
 Obſcelera & ſua facta affilitur impius omnis,
 Et ſtulti pœnas quas meruere luunt.
 Ipsiſ ſtomachus ſuper eſca nauſeat omni,
 Et prope ſunt Stygias qua uia ducit aquas.

Secundus or-
 do eorum, q̄s
 liberat ex uinc-
 culis.

Q 3 Qui

iii. Stulti, hoc
 eſt, ſecuri & ſi-
 ne timore Dei.
 quos Deus im-
 plicat morbis.

*Qui simul ad Dominum clamant in rebus egenis,
Audit, & aduerso tempore mittit opem.
Mittit, & ægra suo sanat præcordia uerbo,
Iamque propinquanti seruat ab exitio.*

*Ergo Dei celebrent tantæ pietatis honorem,
Ipsius in populis facta stupenda canant.
Grata Deo soluant meritæ libamina laudis,
Ipsius & lœto pectore facta canant.*

*lxxij. Periclitantes in mari,
Qui maris alitibus sulcant uada salsa carinis,
Solliciti, & uastas ingrediuntur aquas.
Ulli opera in medio spectant diuina profundo,
Factaque, in immenso prodigiosa mari.
Iussit, exiliunt uenti, tumida æqua surgunt,
Mota procellosis fluctibus unda fremit.*

*Et nunc in cœlum tolluntur, ad infima rursus
Tartara, mox animo deficiente, labant.
Iactantur nutantque, mero uelut ebrius hausto,
Et sensus animi nil sapientis habent.*

*Qui simul ad Dominum clamant in rebus egenis,
Audit, & aduerso tempore mittit opem.
Nigrum discussa mare tempestate serenat,
Reddita compositis fluctibus unda filet.*

*Tunc lœti exultant quod murmura rauca quierint
Quod tenet optatam tutam phasellus humum.
Ergo Dei celebrent tantæ pietatis honorem,*

*Ipsius in populis facta stupenda canant.
Laudibus extollant in cœribus omnibus ipsum,
Per loca sanctorum conciliata senum.*

*v. Qui patiuntur difficultate annona propter inclemenciam coeli.
*Qui rigua obstructis desiccat flumina uenis,
Et bibula riguam puluere siccat humum.*

Qui

Qui facit eximiam cultu sterilescere terram,
 Quod lata segetes impia turba colat.
 Qui loca manantes sifientia uertit in undas,
 Et rigua è sicca flumina ducit humo.
 Et macie atq; fame confectos collocat illo,
 Qui, quæ possideant, mœnia tuta locant.
 Inde relaturis diffurgunt semina campis,
 Lataq; botriferis uitibus arua nouant.
 Vnde nouae uario redeunt cum fœnore messes,
 Credita luxurians semina reddit ager.
 Talibus aspirat certum Deus ipse fauorem,
 Multiplicans ipsos auget & omne pecus.
 Rursus & bos faciet uarijs decrescere morbis,
 Pestibus, ærumnis, anxietate, fame.
 Contemnum populi certum primatibus affert,
 Et facit ut querant per loca uasta uiam.
 Tandem ope deiectum propera suffulcit egentem,
 Utq; gregem, plenam sic facit esse domum.
 Ista boni uideant, ut leti uiuere possint,
 Audeat ut contra nil mala lingua loqui.
 Haec quicunq; sapit, consideret omnia, & ipse
 Certus erit summa de bonitate Dei.

vj. Tyranno
iniurijs oppres
si.

Commendat
pijs hanc cu
ram, ut bonita
tem Dei in talib
us cognoscatur

PSALMVS. CVIII.
Paratum cor meum Deus, para.

ARGUMENTVM.

Est gratiarum actio, in qua gratias agit
pro regno Christi, quod regnum gratiae fu
turum erat, & pro suo corporali regno,
quod ceu seminarium fuit futuri regni Chri

Q 4

stis